

# Hodnocení diplomové práce

**Nazvané:** Dětský koutek Dospělí v pokoji

**Autorky:** Rozálie Hanákové, 6. roč., a. r. 2019/2020

**Atelier:** Intermediální tvorby III. na AVU v Praze

Vypracoval vedoucí diplomové práce: doc. MgA. Tomáš Vaněk

Diplomantka Rozálie Hanáková byla přijata na AVU do ateliéru Intermedií 3. skrze práce, které z našeho pohledu měly silnou autorskou poetiku, nezvyklost přístupů a myšlení ve vytváření situací a artefaktů a koncept pomalosti v uchopování věcí a významů. Během studia na AVU Rozálie absolvovala část stáže na akademii v Drážďanech, jinak s odůvodněným ročním přerušením studia setrvala v námi vedeném ateliéru Intermedií 3.

Od počátku studia bylo pro Rozáliinu práci a přemýšlení důležité polidšťování neživých věcí, určitá intimní péče při jejich vytváření a naplňování obsahy. V různých intervalech také méně i více intenzivně kreslila a malovala. Dále vytvářela zdařilé animace a několikrát spolupracovala na kolektivní práci například s absolventem našeho ateliéru Markem Šefrnou.

Již během prvních roků studia vzniklo několik velmi kvalitních prací, jakými například byly mrkající polštář, nebezpečný samorost či objekt zvukem ohlašující vztah dvou lidí při podání ruky. S Markem Šefrnou realizovali výstavy na téma interpretace uměleckého díla jiného autora.

V autorských přístupech Rozálie Hanákové je z mého pohledu výrazná určitá urputnost při uchopování významu věcí. Pokud má Rozálie čas a klid dovede se ponořit a vznikají pak silné věci. Určitým zádrhelem je, že zmíněnou klidovou situaci, kdy věci vznikají více koncepčně, nezkoumá a pak nechrání si. Je intuitivní typ umělkyně, která pracuje fragmentárně za běhu života a věcí. Je velice vnímavá ke svému okolí a nahlíží ho velkýma očima. Často popisuje stav věcí jakoby začínala vyprávět od prostředka toho, co by mělo být řečeno. Někdy jsem měl pocit, že i tak pracuje a tím dosahuje určité síly věcí. To co zdánlivě nefunguje v režimu řeči, funguje v řeči umění.

Přes všechny média, se kterými Rozálie během studia pracovala, na mysli mám měkké sochařství, malbu, práci s pohyblivým obrazem a kresbu, tak právě kresbu vnímám jako důležitou z pohledu, že byla obsažená ve všech ostatních zmíněných médiích. Během roku jsme několikrát konzultovali, na jakém médiu praktickou část Rozáliiny diplomové práce postavit. I ve vztahu k situaci letošního roku spojenou s COVID-19 se tím hlavním stala kresba. Byla neustále po ruce a to i když jsme nesměli chodit ven a mezi lidi.

Předložená diplomová práce nazvaná **Dětský koutek Dospělí v pokoji** je koncipovaná jako série kreseb, různého charakteru a významu, kreslených v průběhu diplomového roku a vztahujících se ke každodenním situacím a zážitkům. Vzniklé kresby nenaplňují koncept určité posloupnosti, jsou spíše výkřiky či šepotem vznikajících při náhlém vytržení, zaujetí či

v mezičase jiné práce. Kresby mají různé výrazy a exprese, jakoby byly vytvořeny dalšími dvěma lidmi. I tato různost ve vizualitě Rozáliiných kreseb je něčím typická pro její autorský přístup. Z mého pohledu by mohl tento koncept různosti a skoků do jiných vizualit a materiálovosti být naplňován a to především do budoucna intenzivněji a ustavičně, jen si to vyžaduje hodně práce.

S praktickou diplomovou prací Rozálie předkládá i písemnou část, která je určitým výrazem postřehů, které zmiňuji výše. Je silně poetická a fragmentární. Přesto, že jsme diskutovali potřebu věci více rozepsat, je ponechána v otevřené verzi a nedovysvětlená. Mám výhrady i k tomu, že text neprošel autorčinou korekturou a byl odevzdán s chybami a překlepy. Nepřidává to ani autorce ani škole.

Praktickou část diplomové práce jsem viděl a konzultoval jako balík kreseb silnější i skrytější kvality. Jelikož dané kresby jsou vázány na situaci a moment vzniku je důležité, jak budou nainstalovány. V okamžiku, když jsem psal tento posudek, instalace nebyla ještě hotová. Přesto jsme se bavili s Rozálií o vztahovém principu uspořádání a možném dovysvětlení psaným komentářem.

Z mého pohledu je diplomová práce Rozálie Hanákové dobrá v tom, co jsem viděl a diskutoval. Ve svém rozsahu by mohla být robustnější. V tomto ohledu spoléhám, že daným způsobem bude kreslit dál a dál. Její práce jsou silně autorsky poetické a mám pocit, že často Rozálie věci nepatříčně skrývá než ukazuje. Na otevřenou diskusi mi zůstává samotný princip metody oko, mozek, ruka a možná konceptualizace procesu kreslení.

Oceňuji finální nasazení, kterou Rozálie diplomové práci po COVID situaci nakonec dala a která je z mého pohledu dobrým výstupem a završením šestiletého studia na AVU.

Doporučuji práci Rozálii Hanákovou k obhajobě a hodnotím ji **velmi dobře**.

Tomáš Vaněk

v Praze dne 13. 9. 2020